

f. Ex. ved Brændevinsskatten eller ved en Ølstat eller dog saaledes, at Dækningen ligger indenfor denne Ramme, ja, saa er der jo væsentlig andre Hensyn, der gjøre sig gjældende, end hvis det f. Ex. delvis eller helt skal dækkes ved en Formue- og Indkomstskat. Ogsaa i Henseende til Virkningen af Reformen, hvilke Samfundslag den vil komme til at virke paa, og i hvilket Omfang den vil virke, hvem den vil bringe Befrielse o. s. v., ogsaa fra det Synspunkt maa vi kræve disse Supplementlove til Behandling samtidig med selve Toldloven, Dækningslovene samtidig med Nedgangsloven. Men saa har man jo sagt: Ja, saa kunde vi jo dog stille Ændringsforslag til § 44, og det er jo det, som det ærvede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg) foreslaar, at vi altsaa for det Første skulle se at komme paa det Nene med, hvor langt vi kunne gaa ned, hvilke Indtægter vi kunne give slip paa uden Dækning — det har jeg allerede tidligere udtalt mig om — og saa kunne vi tilbagegive § 44 samme Redaktion, som den havde efter Landstingets Forslag. Ja, det er det, som vi ikke have kunnet gaa med til, fordi vi mene, at det paa ingen Maade vil føre til det Resultat, som vi tilsigte, og som vi ifølge vort Blik paa de Betingelser, under hvilke Reformen kan og bør fremmes, nødvendigvis bør kræve. Lad os nu tænke, at vi stillede Ændringsforslag, iøvrigt førte Forslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse og saa sendte det over til Folkethinget, ja, saa vilde der jo ikke paa nogen Maade være luffet for den Mulighed — det turde vel næsten være rimeligt, at det skete, at Folkethinget førte det tilbage til sin Affattelse, og naar vi saa mødtes til Forhandling i Fællesudvalget, ja, hvorledes vilde saa Forholdet stille sig? Saa vilde vi som Forhandlingsemne have begge de to Ting, for det Første Spørgsmaalet om, hvormeget der skal dækkes, og for det Andet, paa hvilken Maade denne Dækning skal tilveiebringes. Det er givet, at det vilde blive Forhandlingsemnerne under denne Forudsætning, og saa antager jeg ogsaa, at det vilde være givet, at Fællesudvalget ikke vilde magte alle de Emner. Selv om man saa gif ud fra, at Dækningen skulde tilveiebringes, efter hvad man var enig om fra Fællesudvalgets Side, ved en Brændevins- og Ølstat, ja, saa vilde det virkelig ikke være muligt, at Fællesudvalget kunne forhandle og vedtage ogsaa disse Supplementskatter, og saa vilde altsaa Følgen blive den, at enten kom man ikke til noget Resultat, eller ogsaa maatte vi ind paa det Resultat, som vi ikke ville ind paa, nemlig at sige foreløbig: Saa Meget slaa vi

af, og saa forhandle vi til næste Aar om Maaden, paa hvilken dette skal dækkes. Det er et Resultat, som vi paa Forhaand have erklæret, at vi ikke kunne gaa ind paa, og vi vilde da kun, saavidt jeg skjønner, have Valget mellem dette eller slet ikke noget Resultat, naar vi gif til Fællesudvalg under disse Forudsætninger. Men selv om man altsaa nu ikke kunde blive enig om strax at vedtage Loven, saa kunde man jo spørge: Ja, men hvis der nu i Lovforslaget staar en Bestemmelse lydende paa, at Dækning af det og det Beløb skal tilveiebringes ved Forslag til Lov om Ølstat og Brændevinsstat, kunne vi saa ikke lade os nøie med det? Jeg siger rent ud: Nei, efter min Opfattelse ikke. En Overenskomst om en fremtidig Lovs Tilveiebringelse er nemlig ingenlunde det Samme som Loven selv, det have vi Erfaringer for Lad os mindes, at vi ifjor i Fællesudvalget forhandlede og bleve enige om, at der skulde gives en Lov om Ordning af Universitetets økonomiske Forhold. Det var Noget, som var underforstået fra begge Sider, at en saadan Ordning skulde tilveiebringes, og nu antager jeg for givet, at det virkelige Indhold af en saadan Overenskomst maatte være det, at, naar vi skulde tilveiebringe en Lov, maatte det være en saadan, der ikke var absolut uantagelig fra nogen af Siderne. Vi maatte fra begge Sider bestræbe os for at møde med Forslag, der ikke fra den anden Side maatte erkjendes for at være absolut uantagelige. Og saa siger jeg efter dette, at, hvis en Overenskomst om en Lov kan forstås paa denne Maade, at det kan være en Lov, hvortil der fra den ene Side stilles saadanne Forslag, at den anden Side paa Forhaand maa erkjende dem for uantagelige, fordi de slet ikke give det, som denne Side dog med Billighed og Rimelighed maatte have Krav paa — ja, saa forekommer det mig, at det Tilfagn ikke har Noget at betyde. Lad os nu antage, at vi kom ind paa at give Tilfagn og modtage Tilfagn om, at Dækning skulde tilveiebringes ved Ølstaten, ja, saa staar jo altsaa Spørgsmaalet om Indholdet saa vidt aabent. Hvis saa en saadan Overenskomst kunde forstås paa den Maade, at vi forbeholdt os fuld Frihed til at formulere Forslaget til denne Lov, som vi ville, og vi ikke ansaa os som udelukkede fra at bringe Love i Forslag, som det andet Thing paa Forhaand havde erkjendt for uantagelige, saa ser jeg ikke, at der vilde være vundet Noget ved saadanne Tilfagn. Saa kunde vi jo paa den anden Side risikere, at vi f. Ex. fik den Maltstat, vi nu have erklæret ikke at kunne bruge, og naar vi saa